RZESZOWSKI

CENA 30 zł

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Rok. IV. Rzeszów, dnia 1 grudnia 1947 r. Nr. 10 (18)

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz. 98.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY RZESZOWSKIEGO

z dnia 4 listopada 1947 r. do L. O. Org. II/5/57/47

w sprawie zmiany podziału zakresu czynności Wicewojewody.

Na podstawie § 5 ust. (1) i (3) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 maja 1935 w sprawie zastępstwa Wojewodów (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 264) oraz na podstawie § 21 Tymczasowego Statutu Organizacyjnego Urzędu Wojewódzkiego Rzeszowskiego z dnia 7 maja 1945 r. ogłoszonego w Nr. 5. Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego zmieniam dotychczasowy zakres czynności Wicewojewody, ustalony zarządzeniem z dnia 11 października 1947 r. i ustalam następujący:

§ 1. Do swojej aprobaty zastrzegam wszystkie sprawy, które winny być przeze mnie aprobowane w myśl § 18 powołanego wyżej Tymczasowego Statutu Organizacyjnego.

§ 2. Do swego nadzoru i aprobaty zastrzegam sprawy:

1) Wydziału Ogólnego
2) Wydziału Społeczno-Politycznego
3) Wydziału Samorządowego
4) Wydziału Wojskowego
5) Wydziału Budżetowo-Gospodarczego
6) Wydziału Opieki Społecznej
7) Wydziału Zdrowia
8) Wydziału Kultury i Sztuki.

§ 3. Wicewojewodzie przekazuję:

a) Ogólny nadzór nad działalnością Wydziałów:

1) Administracyjnego
2) Przemysłowo-Handlowego
3) Aprowizacji
4) Pomiarów
5) Weterynarii
6) Komunikacyjnego
7) Dział Rolnictwa i Reform Rolnych
8) Odbudowy.

Pozostałe postanowienia zarządzenia z dn. 11. X. 1947 r. L. O. Org. II/5/57/47 a to § 3, b i c, § 4, 5 i 6 pozostają bez zmian.

Zarządzenie wchodzi w życie natychmiast, a tym samym traci moc obowiązującą poprzednie moje zarządzenie z dnia 11 października 1947 r. L. O. Org. II/5/57/47 w przedmiocie jego postanowień z § 2 i 3 (a).

p. o. Wojewoda
J. Mirek

Poz. 99.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY RZESZOWSKIEGO

z dnia 24 listopada 1947 r.

w sprawie upoważnienia Prezydentów miast w Rzeszowie i Przemyślu do nakładania kar w formie nakazów karnych.

Na podstawie art. 45 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365) zarządzam co następuje:

§ 1.

Upoważniam Prezydentów miast w Rzeszowie i Przemyślu do nakładania w formie nakazów karnych kar do wysokości 3 dni aresztu i 500 złotych grzywny.

§ 2.

Jeżeli przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, nie można nakładać kar w formie nakazów karnych w wypadkach, gdy w myśl obowiązujących przepisów winna władza, łącznie z orzeczeniem karno-administracyjnym orzec o odszkodowaniu lub konfiskacie, albo gdy najniższa kara, przewidziana w ustawie lub rozporządzeniu, które przekroczono, jest wyższa od kar, przewidzianych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3.

Upoważnienie wymienionych Prezydentów miast do wymierzenia kar w formie nakazów karnych odnosi się do wykroczeń, przewidzianych:

1) w ustawie z dnia 19. VII. 1919 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 113 z 1934 r.);

2) w rozporządzeniu Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemiami z 25. X. 1920 r. w przedmiocie budowy i utrzymania studni (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 677);

3) w art. 21 i 22 ustawy wodnej z 19. IX. 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 574 z 1928 r.);

4) w §§ 4-23, 25-26, 28-33, rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z 26. VI. 1924 r., regulującego ochronę i używanie dróg (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611);

5) w ustawie z dnia 7. X. 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656), wraz ze zmianami ogłoszonymi w Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976 z r. 1934 (art. 94);

6) w § 9 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z 30. XII. 1922 r. w przedmiocie sadzenia i utrzymywania drzew przydrożnych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 512 z 1923 r.), zmienionego rozporządzeniem Ministra Komunikacji z 4. V. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 302);

7) w § 1 i 2 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2. IX. 1931 r. o zakazie używania na drogach publicznych z twardą nawierzchnią podków u koni z wystającymi ostrymi częściami, (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 70 z r. 1932);

8) w rozporządzeniu Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15. VII. 1937 r. o ruchu rowerów na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 458);

9) w rozporządzeniu Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12. V. 1930 o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 373);

10) w rozporządzeniu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemiami z 3. VIII. 1923 w przedmiocie utrzymania czystości w teatrach świetlnych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 629);

11) w art. 272, 313, 316, 377 i 379 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16. II. 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), zmienionego Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 3. XII. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) i z dnia 28. XII. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) oraz ustawą z 14. VII. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 405), (tekst jednolity Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 216 z 1939 r.), zmiana Dz. U. R. P. poz. 514/39;

12) w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 II. 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309), zmienionym ustawą z 15. III. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 390);

13) w ust. 1 i 2 art. 2a oraz w ust. 1 art. 8a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 III. 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód

opadowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 311), zmienionego rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 28. XII. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) i ustawą z 31. III. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 210);

14) w § 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z 22. III. 1928 r. o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408 zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z 15. XI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 961);

15) w rozporządzeniu Prezydenta R. P. z 22. III. 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364), sprostowanym obwieszczeniem Prezydenta R. P. z 21. V. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 545) i zmienionym ustawą z 23. III. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 236) oraz dekretem Prezydenta R. P. z 10. XII. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 575);

16) w art. 2 pkt. a, b, c, d, e, f, rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 332), w brzmieniu ustalonym obwieszczeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23. IV. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 417);

17) w § 20 i 22 ust. 2, 24 i 25 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 425) w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta R. P. z 8. XI. 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa, zmienionego rozporządzeniami min. z 3. XII. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 740) i z dnia 26. VII. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 510);

18) w rozporządzeniu Wojewody Rzeszowskiego z dnia 22. X. 1946 r. o ograniczeniu szybkości pojazdów mechanicznych na ulicach miast i osiedli Województwa Rzeszowskiego (Rzeszowski Dziennik Wojewódzki Nr. 7, poz. 41);

19) w rozporządzeniu Wojewody Rzeszowskiego z dnia 20. V. 1947 r. o tępieniu ostów (Rzeszowski Dziennik Wojewódzki Nr. 4, poz. 31);

20) w zarządzeniu Wojewody Rzeszowskiego z dnia 21. VIII. 1947 r. w sprawie rejestracji i oznakowania psów (Rzeszowski Dziennik Wojewódzki Nr. 6, poz. 64);

21) w art. 11 ustawy z dnia 21. III. 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych, (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 423, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta R. P. z 24. X. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 863 i z 28. XII. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976);

22) w art. 28-31, 34, 36, 38-39, 45-49, 51, 53 i 56 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 11. VII. 1932 r., zawierającego prawo o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 572);

23) w art. 8 pkt. 1 i art. 11 ustawy z dnia 5. III. 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 349);

24) w art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 1 art. 9 ust. 2 pkt. 1 i 2 ustawy z 13. III. 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 284);

25) w rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 1. VII. 1935 r. w sprawie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów, (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 352), zmienionym rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z 13. V. 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 327);

26) w rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej z 18. IX. 1935 r. o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 483);

27) w rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 25. II. 1936 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciw błonicy (dyfterii) (Dz. U. R. P. Nr. 22 poz. 183);

28) w art. 9-12 i 15-19 ustawy z 14. IV. 1937 r. o szkodnictwie leśnym i polnym. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 224).

Przy wydawaniu nakazów karnych za wykroczenia przeciw postanowieniom tej ustawy mogą Prezydenci miast orzekać równocześnie nawiązkę do 300 zł i przepadek przedmiotów przestępstwa, których wartość nie przekracza 300 zł;

29) w rozp. Ministra Opieki Społecznej z 13. V. 1937 r. w przedmiocie przepisów sanitarnych dla publicznych miejsc spożycia (Dz. U R. P. Nr. 41, poz. 327);

30) w art. 169 pkt. a, b, d, 170 pkt. f i 171 pkt. e ustawy z 9. IV. 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R P. Nr. 25, poz. 220);

31) w art. 60—68 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) i ustawy z dnia 8. VIII. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 46);

32) w art. 80 i 81 ustawy z dnia 7. III. 1932 r. o rybołóstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) w brzmieniu art. 67 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 28. XII. 1934 r., (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976);

33) w art. 75 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 3. XII. 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 934) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 11. VII. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622);

34) w ustawie z dnia 13. III. 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 365) oraz rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 6. IV. 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 242); ;

35) w § 19—25 (dowody tożsamości koni) rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23. III. 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 8. XI. 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 425);

36) w rozporządzeniu Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 25. VII. 1923 r. w przedmiocie ochrony czystości powietrza w urzędach, biurach, sklepach,

magazynach i wszelkich innych pomieszczeniach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653);

37) w rozporządzeniu Prezydenta R. P. z dnia 12. XI. 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883) oraz rozporządzeń wykonawczych, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Nr. 82, poz. 613 z r. 1929, Nr. 58, poz. 470 z r. 1930, Nr. 110, poz. 976 z r. 1934 (art. 15) Nr. 4, poz. 31 i 32 z r. 1937.

§ 4.

Nałożenie w formie nakazów karnych kary za wykroczenia wymienione w § 3 pkt. 1—27 i 29—37 niniejszego rozporządzenia, może nastąpić tylko na podstawie doniesienia, organów gminnych, Milicji Obywatelskiej oraz innych władz i organów urzędowych, opartego na ich własnym spostrzeżeniu. Wydawanie nakazów karnych, odnośnie wykroczeń wymienionych w § 3 pkt. 28 niniejszego rozporządzenia, może nastąpić tylko na wniosek pokrzywdzonego.

§ 5.

Przeciw nakazowi karnemu wydanemu przez Prezydenta miasta, można w ciągu 7 dni po doręczeniu nakazu wnieść sprzeciw pisemny lub ustny do tegoż Prezydenta; w przeciwnym razie nakaz staje się prawomocny. Sprzeciw wniesiony w terminie spóźnionym odrzuci Prezydent miasta. W tym wypadku, można w przeciągu 3 dni od zawiadomienia o odrzuceniu sprzeciwu złożyć w zarządzie miejskim żądanie skierowania sprawy do sądu okręgowego celem rozpatrzenia zasadności odmowy. Żądanie to można złożyć wprost w sądzie okręgowym. W razie wniesienia sprzeciwu w terminie lub przywrócenia terminu, powiatowa władza administracji ogólnej przeprowadza zwyczajne postępowanie karno-administracyjne.

§ 6.

Grzywny wymierzone przez Prezydentów miast w drodze nakazów karnych za wykroczenia, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, przypadają na rzecz Skarbu Państwa ,o ile poszczególne ustawy nie stanowią inaczej.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Wojewody Lwowskiego z dnia 25. VII. 1938 r. w sprawie upoważnienia przełożonych gmin do wydawania nakazów karnych (Lwowski Dziennik Wojewódzki Nr. 14, poz. 118).

p. o. Wojewoda:
(—) **Mirek Jan**

Poz. 100.

OKÓLNIK WOJEWODY RZESZOWSKIEGO

z dnia 19 listopada 1947 r. L: AC. II. 1/24/47.

w sprawie usprawnienia organizacji urzędów stanu cywilnego.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych jako przewodniczących wydziałów powiatowych, Prezydentów miast w Przemyślu i Rzeszowie, Burmistrzów i Wójtów.

Na konferencjach szkoleniowych urzędników stanu cywilnego, które odbyły się we wszystkich powiatach, jak również podczas przeprowadzania szczegółowych inspekcji urzędów stanu cywilnego stwierdzono, że urzędy stanu cywilnego z małymi tylko wyjątkami, pomimo wydania szeregu zarządzeń, wykazują w dalszym ciągu poważne braki organizacyjne, a tym samym nie spełniają zadawalająco swoich ustawowych obowiązków.

W szczególności przeważająca ilość zarządów gmin nie przydzieliła odpowiednich oddzielnych lokali biurowych dla urzędów stanu cywilnego, jak również nie zaopatrzyła tych urzędów w niezbędne do pracy środki materialne (w pierwszym rzędzie w szafy o dobrych zamkach).

Następnie zdarzają się wypadki częstego usuwania przez przełożonych gmin przeszkolonych urzędników stanu cywilnego i ustanawiania nowych, nie przygotowanych do tej pracy, **bez uzyskania uprzednio zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego jako Okręgowej Władzy Nadzorczej.**

W niektórych urzędach stanu cywilnego, obowiązki urzędników stanu cywilnego pełnią nadal przełożeni gmin, którzy ze względu na przeciążenie pracą z zakresu właściwych obowiązków nie są w możności należycie sprawować tych funkcji. Przełożeni ci są faktycznie urzędnikami stanu cywilnego formalnymi (z imienia), gdyż właściwe prace wykonują wyznaczeni przez nich urzędnicy zarządu gminy. Pomimo to przełożeni tacy pobierają dodatkowe wynagrodzenie, przewidziane dla urzędników stanu cywilnego, co wywołuje słuszne rozgoryczenie wśród zatrudnionego personelu.

Również sprawa dodatkowych wynagrodzeń nie została należycie uregulowana: w jednych gminach urzędnicy stanu cywilnego otrzymują remuneracje lub ryczałty w innych zaś pozostają na procentach z dochodów urzędów stanu cywilnego

Ponieważ stan ten ze względu na interes publiczny, jak również interes stron nadal tolerowany być nie może, wzywam Ob. Ob. Starostów jako przewodniczących wydziałów powiatowych. Prezydentów miast, Burmistrzów i Wójtów do osobistego zajęcia się organizacją urzędów stanu cywilnego, stosownie do obowiązującego prawa o aktach stanu cywilnego (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 272 z r. 1945) i wydanego przeze mnie okólnika Nr. 9 z dnia 28. V. 1947 r. L. AC. II. 1/15/47.

Przede wszystkim należy urzędy stanu cywilnego umieścić w odpowiednich lokalach biurowych i wy-

posażyć je w potrzebne sprzęty. Na kupno ksiąg stanu cywilnego, druków i innych pomocy biurowych oraz na dodatkowe wynagrodzenia pracowników urzędów stanu cywilnego, zarządy gmin winny rokrocznie wstawić do budżetu potrzebne kredyty.

Reorganizacja urzędów stanu cywilnego pod względem osobowym winna być przeprowadzana w myśl wytycznych wymienionego powyżej okólnika Nr. 9. Szczególnie przełożony gminy nie może ustanowić urzędnika stanu cywilnego względnie jego zastępcy bez uprzedniego uzyskania zezwolenia Okręgowej Władzy Nadzorczej (Urzędu Wojewódzkiego).

W odnośnym wniosku o zezwolenie, przełożony gminy powinien podać szczegółowe dane, dotyczące kwalifikacji proponowanego kandydata, przy czym zaznacza się, że nowoustanowiony urzędnik nie może objąć funkcji urzędnika stanu cywilnego przed odbyciem przeszkolenia we wzorowym Urzędzie Stanu Cywilnego w Rzeszowie.

Ustanowieni urzędnicy stanu cywilnego spośród personelu zarządu gminy powinni być odciążeni od pracy w gminie względnie należy im przydzielić odpowienie siły pomocnicze.

Treść niniejszego okólnika omówią Ob. Starostowie szczegółowo na najbliższej sesji wójtów i burmistrzów, tudzież dopilnują osobiście stosowania się do niego przez tychże .

p. o. Wojewoda

(—) Mirek Jan

Poz. 101.

OGŁOSZENIE STAROSTWA POWIATOWEGO JAROSŁAWSKIEGO

z dnia 30. X. 1947 r. L: II/3/12/47

o wdrożeniu postępowania scaleniowego na gruntach wsi: Surochów, Koniaczów i Sobiecin gminy zbiorowej Munina.

Starosta Powiatowy Jarosławski, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 3 Dekretu z dn. 12 sierpnia 1946 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z r. 1946 Nr. 43, poz. 248), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 24 października 1947 r. uprawomocniło się orzeczenie Starostwa L: II/3/8/47 z dnia 30. 9. 1947 r. dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Surochów, Koniaczów i Sobiecin, gmina zbiorowa Munina.

Za Starostę Pawiatowego:

Mgr. **Bielawski Wacław** wr.

Poz. 102.

OGŁOSZENIE WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI

do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Rzeszowie

z dnia 28. X. 1947 r. L. dz. 1570/47

w sprawie skreślenia z wykazów niektórych przedsiębiorstw podległych upaństwowieniu

W myśl § 51 Rozp. Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. poz. 62 w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa, podaję do wiadomości, że postanowieniami Wojew. Komisji do spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw w Rzeszowie z 30 lipca 1-go i 2-go sierpnia 1947 r. zostały skreślone z wykazu przedsiębiorstw, podlegających upaństwowieniu na zasadzie ustawy z dn. 3. I. 46 r. poz. 17 o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej następujące przedsiębiorstwa:

1) Młyn Gospodarczy Guniewicz J. i S-ka Czudec-Przedmieście, objęty wykazem Nr. 4, pod poz. 8, Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 10. II. 47 r. Nr. 1/9.

2) Młyn Motorowy Walawa, pow. Przemyśl, objęty wykazem Nr. 4 pod poz. 1, Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 10. II. 47 r. Nr. 1(9).

3) Młyn Goldberga Rafała-Rakszawa, pow. Łańcut, objęty wykazem Nr. 4 pod poz. 39, Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 10. II. 47 r. Nr. 1/9.

4) Młyn Parowy Piróg Jan-Czarna, pow. Dębica, objęty wykazem Nr. 4 pod poz. 36 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 10 lutego 1947 r. Nr. 1 (9).

5) Młyn Gospodarczy Półchłopek Stanisław Korczyna, pow. Krosno, objęty wykazem Nr. 3 pod poz. 11 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 9 grudnia 1946 r. Nr. 8.

6) Młyn Gospodarczy „Wiktoria“ spadkob. Paczosów Białobrzegi pow. Krosno objęty wykazem Nr. 3 pod poz. 15 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 9 grudnia 1946 r. Nr. 8.

7) Młyn Gospodarczy Bojda Ignacy Palikówka pow. Rzeszów, objęty wykazem Nr. 3 pod poz. 27 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 9 grudnia 1946 r. Nr. 8.

8) Młyn Handlowy Legięć Władysław, Rzeszów, objęty wykazem Nr. 3 pod poz. 29 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 9 grudnia 1946 r. Nr. 8.

9) Młyn Handlowy Kukierek Kazimierz, Krosno, objęty wykazem Nr. 3 pod poz. 12 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 9 grudnia 1946 r. Nr. 8.

10) Młyn Gospodarczy i Cegielnia Darłak Antoni Zyraków pow. Dębica, objęte wykazem Nr. 3 pod poz. 3 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 9. XII. 1946 r. Nr. 8 i wykazem Nr. 4 pod poz. 20 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 10 lutego 1947 r. Nr. 1 (9).

Przewodniczący Wojew. Komisji
do spraw upaństwowienia przedsięb.
w Rzeszowie

Mgr. Zarębski Roman

Poz. 103.

OGŁOSZENIE WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI
do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Rzeszowie

z dnia 3 listopada 1947 r. L. dz. 1582/47

w sprawie skreślenia z wykazów niektórych przedsiębiorstw podległych upaństwowieniu

W myśl § 51 Rozp. Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. poz. 62 w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa podaję do wiadomości, że postanowieniami Wojewódzkiej Komisji do spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw w Rzeszowie z 23-go 24-go, 28-go i 31 lipca 1947 r. oraz z 2-go i 5-go sierpnia 1947 r. zostały skreślone z wykazu przedsiębiorstw, podlegających upaństwowieniu na zasadzie ustawy z dnia 3-go stycznia 1946 r. poz. 17 o przyjęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej następujące przedsiębiorstwa:

1) Młyn Motorowy Glasberga Jarosław, objęty wykazem Nr. 4 pod poz. 37 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 10 lutego 1947 r. Nr. 1 (9).

2) Młyn i Tartak Rotter i Baumring, Żółków, pow. Jasło, objęty wykazem Nr. 6 pod poz. 2 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 28 marca 1947 r. Nr. 2 (10).

3) Tartak „Przemysł Leśny“ Sp. akc. Żmigród — Mytarka, objęty wykazem Nr. 6 pod poz. 8 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 28 marca 1947 r. Nr. 2 (10).

4) Fabryka Przemysł Pomocniczy w C. O. P. S-ka z ogr. odpow. w Sędziszowie Małopolskim objęta wykazem Nr. 6 pod poz. 7 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 28 marca 1947 r. Nr. 2 (10).

5) Cegielnia Moses Acheim w Mielcu, objęta wykazem Nr. 4 pod poz. 14 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 10 lutego 1947 r. Nr. 1 (9).

6) Cegielnia Mechaniczna Albigowa, pow. Łańcut, objęta wykazem Nr. 4 pod poz. 24 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 10 lutego 1947 r. Nr. 1 (9).

7) Cegielnia Nr. IV. w Nehrybce, pow. Przemyśl, objęta wykazem Nr. 4 pod poz. 18 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 10 lutego 1947 r. Nr. 1 (9).

8) Cegielnia J. Freundenheima w Buszkowicach, pow. Przemyśl, objęta wykazem Nr. 4 pod poz. 17 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 10 lutego 1947 r. Nr. 1 (9).

9) Cegielnia Ręczna Ojzer Galler w Pikulicach, pow. Przemyśl, objęta wykazem Nr. 6 pod poz. 4 Rzeszowskiego Dziennika Wojewódzkiego z 28 marca 1947 r. Nr. 2 (10).

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji
do spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw
w Rzeszowie

Mgr. Zarębski Roman

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Unieważnienie zagubionych względnie skradzionych dokumentów.

Unieważnia się skradzione zielone prawo jazdy wyd. przez b. Okręgowy Urząd Samochodowy, Rzeszów na nazwisko Baran Henryk zamieszk. w Hyżnem woj. Rzeszów.

Unieważnia się zagubione zielone prawo jazdy wydane przez b. Okręgowy Urząd Samochodowy Rzeszów oraz kartę rozpoznawczą wydaną przez Zarząd Miejski Krosno na nazwisko Jurczyk Władysław zam. w Krościenku Niżnym pow. Krosno.

Unieważnia się skradzione następujące dokumenty: czerwone prawo jazdy, wyd. przez b. Okręgowy Urząd Samochodowy Rzeszów, kartę rozpoznawczą wyd. przez Zarząd Miejski Rzeszów, oraz kartę rejestracji wojskowej, wyd. przez R. K. U. Rzeszów, na nazwisko Marzec Jan zam. w Borku Starym woj. Rzeszów.

Unieważnia się zagubione zielone prawo jazdy wyd. przez b. Okręgowy Urząd Samochodowy Rzeszów na nazwisko Mirek Edward zam. w Pobitnym. woj. Rzeszów.

Unieważnia się zagubione zielone prawo jazdy Nr. 7354 wyd. przez b. Okręgowy Urząd Samochodowy Rzeszów na nazwisko Kuźniar Tadeusz zam. w Soninie pow. Łańcut.

Unieważnia się zagubione następujące dokumenty: czerwone prawo jazdy wyd. przez b. Okręgowy Urząd Samochodowy Rzeszów, odcinek zameldowania, i zaświadczenie wojskowe wydane w roku 1926 przez b. P. K. U. Lwów oraz legitymację członkowską Klubu Sportowego „Resovia“ Rzeszów, na nazwisko Pańczyszyn Władysław zam. w Rzeszowie, Przesmyk 2.

Z drukarni w Rzeszowie pod zarządem państw. S-0268